

Lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen;

utfärdad den 14 april 2011.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande².

Definition av ett svenskt beslut om förverkande

2 § Med ett svenskt beslut om förverkande avses i denna lag ett av svensk domstol meddelat lagakraftvunnet beslut om förverkande

1. som avser utbyte av ett brott, eller vad någon tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett brott eller värdet av det mottagna, eller

2. som avser egendom som använts eller varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott, som frambragts genom brott, vars användande utgör brott, som någon annars tagit befattning med på ett sätt som utgör brott eller som annars varit föremål för brott.

Med ett svenskt beslut om förverkande ska även avses ett av svensk domstol meddelat lagakraftvunnet beslut som meddelats med stöd av 36 kap. 4 § brottsbalken.

Definition av ett utländskt beslut om förverkande

3 § Med ett utländskt beslut om förverkande avses i denna lag ett straff eller en åtgärd enligt ett lagakraftvunnet beslut, som har meddelats av en domstol i en annan medlemsstat i Europeiska unionen efter rättegång på grund av brottslig handling och som innebär ett slutligt berövande av egendom när domstolen förklarat att egendomen

1. utgjort vinning av ett brott eller motsvarande som helt eller delvis uppgår till värdet av denna vinning,

2. utgjort hjälpmedel vid ett brott, eller

¹ Prop. 2010/11:43, bet. 2010/11:JuU16, rskr. 2010/11:186.

² EUT L 328, 24.11.2006, s. 59 (Celex 32006F0783).

3. har förverkats till följd av en tillämpning av artikel 3.1 och 3.2 om utökade möjligheter till förverkande i rådets rambeslut 2005/212/RIF om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott³.

Denna lag ska inte tillämpas på utländska beslut om förverkande som innebär återställande av egendom till rättmätig ägare.

Föreskrifter om verkställigheten av denna lag

4 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om verkställigheten av denna lag.

2 kap. Verkställighet utomlands av ett svenskt beslut om förverkande

Översändande av ett beslut om förverkande

1 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett beslut om förverkande ska sändas över till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för erkännande och verkställighet i den staten. Ett beslut om förverkande får sändas över om översändandet är förenligt med rambeslutet och det kan antas ge fördelar vid verkställigheten av beslutet.

Ett beslut om förverkande får sändas över till flera medlemsstater samtidigt.

2 § Kronofogdemyndigheten ska sända över beslutet om förverkande till en behörig myndighet eller en centralmyndighet i den andra medlemsstaten.

Andra åtgärder och omvandling

3 § När ett beslut om förverkande sänds över för verkställighet till en annan medlemsstat, får Kronofogdemyndigheten inte tillåta att verkställigheten i den staten sker genom frihetsberövande eller någon annan åtgärd som ersätter förverkandet.

Avser beslutet om förverkande viss egendom, får Kronofogdemyndigheten inte heller tillåta att verkställigheten i stället sker genom betalning eller verkställighet avseende egendomens värde.

Verkställighet i Sverige

4 § Även om ett beslut om förverkande har sänts över för verkställighet till en eller flera medlemsstater, får verkställighet äga rum i Sverige.

Verkställighet i flera stater

5 § Om ett beslut om förverkande avseende en betalningsskyldighet har sänts över till flera medlemsstater för verkställighet eller om verkställighet av beslutet även sker i Sverige, ska Kronofogdemyndigheten bevaka att det

³ EUT L 68, 15.3.2005, s. 49 (Celex 32005F0212).

sammanlagda värdet av det som verkställs inte överstiger det belopp som anges i beslutet.

SFS 2011:423

3 kap. Erkännande och verkställighet i Sverige av ett utländskt beslut om förverkande

Inledande bestämmelser

1 § Ett beslut om förverkande som sänds över till Sverige ska erkännas enligt bestämmelserna i denna lag och verkställas enligt de bestämmelser i lag eller annan författning som gäller för verkställighet i Sverige av beslut om förverkande, om inte annat följer av denna lag.

2 § Verkställighet av ett beslut om förverkande får inte ske genom frihetsberövande eller någon annan åtgärd som ersätter förverkandet.

Verkställighet av ett beslut som avser viss egendom får ske genom betalning eller verkställighet avseende egendomens värde, om det är lämpligt och behörig myndighet i den andra medlemsstaten samtycker till det. Detta gäller inte vid verkställighet av beslut om förverkande av hjälpmedel vid brott.

3 § Vid omräkning till svensk valuta ska den växelkurs tillämpas som gällde när beslutet om förverkande meddelades.

Behörig myndighet

4 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett beslut om förverkande ska erkännas och verkställas i Sverige.

Hur förfarandet inleds

5 § Ett beslut om förverkande sänds över till Kronofogdemyndigheten för erkännande och verkställighet. Beslutet ska åtföljas av ett intyg som är upprättat i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet.

Intyget ska vara skrivet på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

6 § Ett beslut om förverkande och intyget ska sändas över skriftligen genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

7 § Om intyget saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet, ska Kronofogdemyndigheten ge den andra medlemsstatens myndighet möjlighet att inom viss tid komma in med komplettering. Detsamma gäller om beslutet om förverkande saknas.

Verkställbarhetsförklaring

8 § Om ett beslut om förverkande är verkställbart i Sverige, ska Kronofogdemyndigheten besluta att verkställighet får ske (verkställbarhetsförklaring). Verkställbarhetsförklaringen gäller omedelbart.

Verkställbarhetsförklaringen ska innehålla uppgifter om

1. det belopp i svensk valuta eller den egendom som verkställigheten ska avse,
2. huruvida beslutet får verkställas enligt 2 § andra stycket första meningen, och i så fall med beloppet angivet i svensk valuta,
3. hur beslutet ska verkställas, om det finns andra beslut om förverkande eller ett eller flera beslut för att säkerställa verkställighet av ett beslut om förverkande, samt
4. hur den mot vilken förklaringen gäller kan överklaga verkställbarhetsförklaringen.

Vid fastställande av det belopp som avses i andra stycket 1 och 2 ska 3 § tillämpas. Verkställbarhetsförklaringen ska delges den mot vilken förklaringen gäller. Beslutar Kronofogdemyndigheten med stöd av 13 § första stycket 1 om uppskov med verkställigheten behöver delgivning inte ske så länge skälen för uppskov består.

Kronofogdemyndighetens motiveringsskyldighet

9 § Ett beslut av Kronofogdemyndigheten att inte meddela en verkställbarhetsförklaring, att upphäva en sådan eller att besluta om uppskov med verkställigheten ska innehålla skälen för beslutet.

Hinder mot erkännande och verkställighet

10 § En verkställbarhetsförklaring får inte meddelas om ett sådant intyg som anges i 5 §, trots att den andra medlemsstatens myndighet getts tillfälle att komma in med komplettering, saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet.

11 § En verkställbarhetsförklaring får utöver vad som anges i 10 § inte meddelas om

1. det för samma gärning som ligger till grund för beslutet om förverkande har meddelats dom eller beslut i Sverige eller i en annan stat och domen eller beslutet i den andra staten, vid ett fällande avgörande, har verkställts,
2. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan svensk lag har meddelats beslut att inte väcka åtal för det brott som ligger till grund för beslutet om förverkande,
3. en sådan förklaring inte skulle vara förenlig med bestämmelser om immunitet och privilegier,
4. beslutet om förverkande har meddelats vid en rättegång där den mot vilken beslutet riktar sig inte varit närvarande och det av intyget inte framgår
 - att denne personligen eller genom behörigt ombud informerats om rättegången, eller
 - att denne har meddelat att beslutet inte bestrids, eller

5. den gärning, som ligger till grund för beslutet om förverkande, helt eller delvis har begåtts i Sverige och inte motsvarar brott enligt svensk lag eller preskription har inträtt enligt 36 kap. 15 § brottsbalken.

Nedsättning av det verkställbara beloppet

12 § Om beslutet om förverkande avser en betalningsskyldighet och det under verkställigheten framkommer att beloppet till viss del har betalats eller verkställts i en annan stat, ska Kronofogdemyndigheten i samma mån sätta ned det belopp för vilket verkställighet får ske. Vid nedsättning tillämpas 3 §.

Uppskov med verkställighet

13 § Kronofogdemyndigheten får besluta om uppskov på viss tid med verkställigheten av ett beslut om förverkande om

1. verkställigheten skulle skada en pågående utredning om brott,
2. egendomen har förklarats förverkad enligt ett svenskt beslut om förverkande eller är föremål för verkställighet av ett beslut om förverkande eller ett beslut för att säkerställa verkställighet av ett beslut om förverkande,
3. beslutet avser en betalningsskyldighet hos en person mot vilken ett förfarande om förverkande eller verkställighet av ett beslut om förverkande pågår och personen i fråga saknar tillgångar för att samtliga beslut ska kunna verkställas,
4. verkställigheten innebär en risk för att det penningbelopp som anges i beslutet kommer att överskridas på grund av samtidig verkställighet av beslutet i flera medlemsstater, eller
5. det är nödvändigt att helt eller delvis översätta beslutet.

Tiden för uppskov enligt denna paragraf får förlängas. Kronofogdemyndigheten får besluta att vidtagna verkställighetsåtgärder ska återgå. När skälen för uppskov har upphört ska verkställigheten återupptas.

Överklagande

14 § Kronofogdemyndighetens verkställbarhetsförklaring får överklagas av den mot vilken förklaringen gäller till den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § utsökningsbalken prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut. Överklagandet ska göras skriftligen och ges in till Kronofogdemyndigheten inom tre veckor från den dag då den mot vilken förklaringen gäller fick del av verkställbarhetsförklaringen.

Ett överklagande som inte har kommit in i rätt tid ska avvisas av Kronofogdemyndigheten. Om överklagandet har kommit in till tingsrätten inom tiden för överklagande, ska den omständigheten att överklagandet har kommit in till Kronofogdemyndigheten först därefter inte föranleda att det avvisas. Om överklagandet inte avvisas, ska myndigheten sända det och övriga handlingar i ärendet till tingsrätten.

Upphävande av verkställbarhetsförklaringen

15 § En verkställbarhetsförklaring ska upphävas om

1. det framkommer att beslutet om förverkande inte får verkställas i Sverige,
2. beslutet om förverkande avser viss egendom och denna inte påträffas här i landet,
3. egendom som kan användas för verkställighet inte påträffas eller det av någon annan anledning inte är möjligt att verkställa beslutet om förverkande,
4. nåd har beviljats eller annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen har meddelats,
5. beslutet om förverkande i sin helhet är verkställt i en annan stat, eller
6. begäran om verkställighet av beslutet om förverkande återkallas.

Beslut om upphävande av en verkställbarhetsförklaring meddelas av Kronofogdemyndigheten. Rätten ska dock, utöver de fall i vilka förklaringen är föremål för rättens prövning enligt 14 §, fatta beslut i de fall rätten har fastställt förklaringen och det är fråga om att upphäva denna enligt första stycket 1.

Om en verkställbarhetsförklaring upphävs ska de verkställighetsåtgärder som vidtagits såvitt möjligt återgå.

Övriga bestämmelser

16 § För rättens prövning gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte annat följer av denna lag. Innan rätten avgör ett ärende eller upphäver en verkställbarhetsförklaring ska Kronofogdemyndigheten ha getts tillfälle att yttra sig.

För överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut i frågor som rör verkställighet gäller bestämmelserna i 18 kap. utskönningsbalken.

17 § Annan egendom än pengar som erhållits vid verkställigheten ska säljas. Kan egendomen inte säljas får den förstöras.

Egendom enligt första stycket som kan befaras komma till brottslig användning eller annars är olämplig för försäljning ska oskadliggöras av den myndighet som förvarar egendomen.

Om det finns särskilda skäl, får viss egendom överlämnas till den andra medlemsstaten i stället för att säljas enligt första stycket. Sådan egendom får, om beslutet om förverkande avser en betalningsskyldighet, överlämnas endast om den andra staten samtycker till det.

Egendom får inte i något fall överlämnas om den utgör svenska kulturföremål som avses i 6 kap. 2 § lagen (1988:950) om kulturminnen m.m.

18 § Influtna medel tillfaller svenska staten om beloppet understiger 10 000 euro. I övriga fall ska influtna medel fördelas lika mellan den svenska staten och den andra medlemsstaten.

Regeringen får, efter överenskommelse med den andra medlemsstaten, besluta om en annan fördelning än den som anges i första stycket.

19 § Beslut enligt 17 § och 18 § första stycket meddelas av Kronofogdemyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

TOBIAS BILLSTRÖM
(Justitiedepartementet)

